

متن پرسش

با عرض سلام خدمت استاد گرامی: جناب استاد؛ این که می فرمایید انسان در برزخ نزولی و عوالم قبلی دارای نقائصی هست که وقتی به طبیعت هبوط می کند آشکار می شود، آیا این نقائص همان نقص در ظهور جامع اسماء است؟ یعنی مثلاً حضرات معصومین علیهم السلام که مظهر اسم جامع الله هستند هنگام هبوط نقصی نخواهند داشت اما بقیه ذوات انسانی به نسبت نقصی که در ظهور اسماء دارند دچار کمبودهایی هستند که با ورود به عالم طبیعت آشکار می شود؟ و اگر چنین است، آیا در عوالم قبل، این نقص برای او مزاحمت و محدودیتی محسوب می شد؟ که مثلاً مانع از شهود و التذاذ مناسب او در آن عالم بشود و جهت رفع آن مجبور باشد به عالم دنیا بیاید؟ با تشکر و سپاس فراوان از توجهات بی دریغ شما

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: نمی دانم منظور از نقص، در برزخ نزولی و عوالم قبلی چیست؟ زیرا اساساً در آن عالم هنوز میدان، میدان عمل نیست تا نسبت به عمل کردن و یا نکردن نقصی ظاهر شود و در این رابطه نمی توان آن فرض را در نظر گرفت که نقصی باشد مزاحم حضور. موفق باشید